

DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS

Riðván 2018

Til verdens bahá'íer

Inderlig elskede venner!

Vi hilser dere i aftenrøden som vedvarer etter de minneverdige begivenheter som markerte tohundreårsdagen for Den velsignede skjønnhets fødsel. Når vi tenker over hva som skjedde da og senere, finner vi at det globale bahá'í-samfunn som nå er å se, ikke er det samme som da det ga seg i kast med de første seks syklusene i inneværende plan. Det er seg sin oppgave mer bevisst enn noen gang før. Det har opplevd et oppsving uten like i sin evne til å bringe venner og bekjente i kontakt med sitt samfunnsliv, til å inspirere nabolag og landsbyer til forenet innsats, til å uttrykke hvordan åndelige sannheter kan bli omsatt i vedvarende praktisk handling og, fremfor alt, å føre samtaler ikke bare om læresetningene som vil bygge verden opp på ny, men om læreren bak dem: Bahá'u'lláh. Beretninger om hans liv og hans lidelse fortalt av voksne, ungdommer og barn på et utall tungemål har berørt utallige hjerter. Noen viste seg å være rede til å undersøke hans Sak videre. Andre ga tilsagn om samarbeid. Og mang en mottagelig sjel ble beveget til å erklære sin tro.

En talende indikasjon på fremgangen var de tallrike steder der det ble klart at troen hadde trådt ut av ukjentetens mørke på det nasjonale plan. Det var leder-skikkelser i regjeringkretser og blant toneangivende tenkere som offentlig erklærte – og noen ganger privat understreket – at verden trenger Bahá'u'lláhs visjon, og at bahá'íenes innsats blir beundret og bør utvides. Det gledet oss å se at det ikke bare var bahá'íer som ønsket å hedre Bahá'u'lláh og prise hans liv – av noen utenfor bahá'í-samfunnet ble det holdt spesielle sammenkomster. I områder der det fortsatt er fiendskap mot troen, lot vennene seg ikke skremme; med forbløffende styrke oppmuntret de sine medborgere til å undersøke sannheten selv, og mange deltok med glede i feiringen. Tohundreårsminnet ga også opphav til en tilsynelatende grenseløs blomstring av kunstnerisk utfoldelse – et storslått vitnesbyrd om det vell av kjærlighet som dette utgikk fra. Hele måten som bahá'í-samfunnet nærmet seg denne anledningen på, var en bekreftelse av hvor mye som nå er lært i løpet av over to tiår, etter at den nåværende serien av globale planer begynte. Den enkelte troende tok initiativ, samfunnet reiste seg i kollektiv innsats, og vennene ledet sin kreative energi inn i planene som institusjonene hadde forberedt. En betydningsfull årssdag, som markerte forløpet av to århundrer, ga en kraftig ansporing til arbeidet med å bygge samfunn i det kommende århundre. I perioden frem til den annen tohundreårsmarkering, la hvert frø som så kjærlig ble sådd ved den første, få tålmodig pleie for å bære frukt.

Selv om fremgangen naturlig nok ikke er lik fra land til land to år etter at nåværende plan begynte, nærmer antall intensive vekstprogrammer i verden seg halvparten av de fem tusen som er påtenkt i den nåværende globale innsatsen, og vekstraten for dette antallet har vist en jevn stigning. Ved nærmere ettersyn foreligger det lovende tegn vedrørende måten individers, samfunns og institusjoners evner og

muligheter kommer til uttrykk på. Opplevelsen av tohundreårsfeiringen demonstrerte for de troende overalt at et undervisningsrettet sinnelag lar seg innføre i mye av deres daglige samhandling med folk rundt dem. Og etter hvert som arbeidet i tusener av landsbyer og nabolag skyter fart, finner et pulserende samfunnsliv rotfeste på hvert sted. Det har vært en tydelig økning i tallet på områder der systemet for å utvide dette aktivitetsmønsteret til flere og flere steder er i ferd med å bli godt etablert og dermed setter vennene i stand til å passere den tredje milepælen langs et utviklingskontinuum. Og det er her, i grenseområdene for bahá'í-verdenens læring, særlig i befolkningers bevegelse hen mot Bahá'u'lláhs visjon, at det ikke bare er store antall som kommer inn i bahá'í-aktivitetenes brede favn, men at vennene nå lærer hvordan betraktelige grupper etter hvert oppfatter seg som en del av Det største navns samfunn. Vi ser hvordan troens pedagogiske innsats antar en mer formell karakter på slike steder etter hvert som barn sømløst beveger seg gjennom klassetrinnene år etter år, og ett nivå av programmet for åndelig styrking av juniorungdom trofast etterfølger et annet. På disse stedene lærer opplæringsinstituttet å sørge for at det tilveiebringes tilstrekkelige menneskelige ressurser for å forstå den åndelige og moralske fostringen av stadig flere barn og yngre ungdommer. Å delta i disse grunnleggende aktivitetene er i ferd med å bli så rotfestet i befolkningens kultur at dette betraktes som en uunnværlig side ved livet i et samfunn. En ny vitalitet trer frem hos et folk som tar hånd om sin egen utvikling, og de bygger immunitet mot de samfunnskrefter som avler passivitet. Muligheter for materiell og åndelig fremgang tar form. Den sosiale virkelighet begynner å endre seg.

Kjære venner, dette er virkelig en stund for å takke den høystelskede. Det er en god del grunner til å være oppmuntret. Men omfanget av oppgaven som gjenstår, er vi bare så altfor klar over. I grunnen må det, som vi tidligere har påpekt, i mange hundre områder fremstå en voksende gruppe av troende som sammen med dem rundt seg kan holde oppmerksomheten vedvarende rettet mot å nære vekst og bygge kapasitet, og som utmerker seg ved sin disiplin og sin evne til å reflektere over handling og lære av erfaring. Å løfte frem og ledsage en voksende kjerne av individer på hvert sted – ikke bare på områdenivå, men i nabolag og landsbyer – er på én og samme tid en formidabel utfordring og et kritisk behov. Men der dette skjer, taler resultatene for seg selv.

Det beroliger oss å se at troens institusjoner setter dette avgjørende behovet fremst i sin tankegang og uttenker effektive fremgangsmåter slik at innsiktene vunnet ved fremgang kan komme til bred anvendelse. Brede erfaring gir samtidig både nasjonale, regionale og lokale organer et bredere synsfelt. De engasjerer seg i alle aspekter av samfunnets utvikling og befatter seg med folks velbefinnende utover deres formelle medlemskap. Ut fra bevisstheten om de dyptgripende konsekvenser som instituttprosessen har for folks fremskritt, blir måten å styrke opplæringsinstituttet på viet særlig oppmerksomhet fra deres side. De forblir oppmerksomme på behovet for å holde samfunnet fokusert på det som planen krever, og de kaller den stadig økende kretsen av venner til høyere og høyere nivåer av enhet. Trofast skjøtter de sitt ansvar for å forbedre sine administrative og finansielle systemer, slik at arbeidet med utvidelse og befestelse kan gis tilbørlig støtte. I alt dette er de i siste instans opptatt av å dyrke frem i samfunnet de forhold som bidrar til å frigjøre sterke åndelige krefter.

Etter hvert som det samfunnsbyggende arbeid intensiveres, tar vennene i bruk

de nye kapasiteter de har utviklet for å bedre forholdene i samfunnet rundt seg, med en entusiasme som er tent av deres studium av den guddommelige lære. Kortvarige prosjekter har steget i antall, formelle program har fått større rekkevidde, og det er nå flere bahá'í-inspirerte utviklingsorganisasjoner som er virksomme innen utdannelse, helse, jordbruk og andre områder. Ut fra forvandlingen som følger og er synlig i folks individuelle og kollektive liv, kan man skjønne de umiskjennelige ansatser til den samfunnsbyggende kraften i Bahá'u'lláhs Sak. Det er derfor ikke til å undres over at det er fra slike tilfeller av sosial handling – om de nå er enkle eller komplekse, av fast eller lang varighet – at Det internasjonale bahá'í-samfunns avdelinger i økende grad henter inspirasjon i sine bestrebelser på å delta i samfunnets allmenne diskurser. Dette er et annet viktig innsatsfelt for troen der det er gjort god fremgang. På det nasjonale plan gis det med økende selvtillit, dyktighet og innsikt bidrag til diskurser som er meningsfulle for vedkommende samfunn – blant annet likestilling for menn og kvinner, migrasjon og integrering, ungdommens rolle i sosial forvandling og religiøs sameksistens. Og uansett hvor de bor, arbeider eller studerer, så gir troende av enhver alder og bakgrunn verdifulle bidrag til bestemte diskurser og gjør folk rundt seg oppmerksomme på et prinsippfast perspektiv formet av Bahá'u'lláhs veldige åpenbaring.

Troens stilling i ulike rom der diskurser utspiller seg, er blitt godt styrket av dens offisielle nærvær på internett, et nærvær som er blitt betraktelig bredere ved opprettelsen av tallrike nasjonale nettsteder og ved den videre utviklingen av nettstedfamilien tilknyttet bahai.org. Dette er av svært stor verdi for både Sakens utbredelse og beskyttelse. I løpet av bare noen få dager ble et stort verdenspublikum tiltrukket til det omhyggelig formulerte innholdet om troen som ble presentert på tohundreårsmarkeringens nettsted og simultanoppdatert på ni språk, og som nå er blitt utvidet med sider for individuelle land som en illustrasjon av mangfoldet i feiringene som ble holdt. Det foreligger allerede langt fremskredne planer om å tilføre Bahá'í Reference Library et element som vil la tidligere uoversatte og upubliserte utdrag eller tavler fra de hellige skrifter bli tilgjengelige online over tid. I tillegg til dette ventes nye bind med Bahá'u'lláhs og 'Abdu'l-Bahás skrifter i engelsk oversettelse å foreligge i de kommende år.

I Santiago, Chile, og Battambang, Kambodsja, er verdens nyligst innviede gudshus i ferd med å bli etablerte attraksjoner – lysende signaler for sine samfunn om alt som troen står for. Og deres antall vil snart øke. Vi gleder oss over å kunne kjøre på innvielsesseremonien for tempelet i Norte del Cauca, Colombia, vil finne sted i juli. Videre ligger oppførelsen av flere gudshus like bak horisonten. I Vanuatu er man i ferd med å skaffe seg byggetillatelse. I India og Den demokratiske republikk Kongo har en svært innviklet og krevende prosess omsider ført til en vellykket anskaffelse av landområder. Gleden over å se modelltegningen for det første nasjonale mashríqu'l-adhkár avdekket i Papua New Guinea ved naw-rúz hadde knapt avtatt da modelltegningen for det lokale gudshus i Kenya også ble avslørt. I mellomtiden har vi all forventning om at den nylig frigitte uttalelse og sitatsamling om institusjonen mashríqu'l-adhkár, utarbeidet av vår forskningsavdeling, ytterligere vil stimulere vennenes forståelse av tilbedelsens betydning i samfunnets liv. For i sine tjenestegjerninger, særlig i sine regelmessige andaktssamlinger, legger bahá'íer alle vegne den åndelige grunnvoll for fremtidige gudshus.

Det gjenstår bare tre år av en innsats gjennom et kvart århundre som begynte i

1996, med ett eneste mål i fokus: betydelig fremgang i prosessen med inntreden i skarer. Ved ridván 2021 vil Bahá'u'lláhs tilhengere gi seg i kast med en plan som varer et eneste år. Denne ettårige innsatsen, som er kort, men rik på varsler om betydningsfulle ting, vil innlede en ny bølge av planer som fører Sakens ark inn i bahá'í-æraens tredje århundre. I løpet av denne løfterike tolv måneders-perioden vil bahá'í-verdenens markering av hundreårsdagen for 'Abdu'l-Bahás bortgang innbefatte en spesiell sammenkomst ved Bahá'í verdenssenter som representanter for hvert nasjonalt åndelig råd og hvert regionalt bahá'í-råd vil bli invitert til. Dette vil imidlertid bare bli den første av en rekke begivenheter som vil forberede de troende på de kommende tiårs krav. Påfølgende januar vil forløpet av ett hundre år etter den første offentlige opplesning av Mesterens testament bli anledningen til en konferanse i Det hellige land, med samling av rådgivnerne og alle medlemmer av hjelperådene for beskyttelse og utbredelse. Den åndelige energi som utløses ved disse to historiske sammenkomstene må deretter bli ført ut til alle Guds venner i hvert land som de bor i. Med dette for øye vil det bli sammenkalt til en serie konferanser i månedene som følger, som en katalysator for den mangeårige innsats som skal etterfølge den kommende ettårsplan.

Dermed nærmer det seg en ny fase i utviklingen av Mesterens guddommelige plan. Men et spennende og mer umiddelbart fremtidsperspektiv ligger rett fremfor oss. Tohundreårsdagen for Bábs fødsel er nå bare halvannet år unna. Dette er en periode da man minnes det usedvanlige heltemotet hos vår tros martyriserte forløper, hvis dramatiske embetsperiode støtte menneskeheten inn i en ny æra av historien. Selv om to århundrer skiller vår tid fra det samfunn som Báb fremsto i, ligner sistnevnte dagens verden i følelsen av undertrykkelse og i så manges lengsel etter å finne svar for å slukke sjelens tørst etter å vite. I vår vurdering av hvordan denne tohundreårsdagen kan markeres på behørig vis, innser vi at disse festlighetene vil ha et eget særpreg. Ikke desto mindre venter vi en aktivitetsblomstring som er minst like rik og minst like inkluderende som den som ledsaget tohundreårsdagen som nettopp var over. Det er en anledning som ethvert samfunn, enhver husholdning og ethvert hjerte uten tvil vil se frem til med ivrig forventning.

Månedene foran oss vil også være en tid til å minnes livet som Bábs fryktløse tilhengere levde – heltinner og helter som ga uttrykk for sin tro i uforlignelige offergjerninger som for alltid vil pryde Sakens annaler. Deres egenskaper i form av fryktløshet, gudhengivenhet og løsrivelse fra alt utenom Gud gjør inntrykk på enhver som får vite om deres bragder. Hvor slående er ikke også den unge alder da så mange av disse tapre satte sitt uutslettelige preg på historien. Måtte deres eksempel sette mot i hele skaren av de trofaste i kommende periode, ikke minst ungdommen, som nok en gang kalles til fronten av en bevegelse som sikter mot intet mindre enn å forvandle verden.

Dette er derfor vårt lyse, vårt skinnende håp. I de seks sykluser som ligger mellom denne ridván og neste tohundreårsdag – ja, gjennom de tre gjenværende år av inneværende plan – la da samme altoppslukende, altoverstrålende kjærlighet som ansporet Bábs disipler til å spre det guddommelige lys, inspirere dere til store gjerninger. At dere må bli mottagere av himmelsk bistand, det er vår bønn ved Den hellige terskel.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]